

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Specvlvm || Vitae aulicae

Schopper, Hartmann

Francof. Ad Moen., 1584

VD16 R 1015

Capvt X.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70432](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70432)

eandemq; vitæ non sumus creati conditionē.
Et secundum Tetrastichon nostrum patet.

Quod si diuitias cuncti teneamus optimas,

Simus & æquali conditione pares,

Hinc omnes mensa simul assideamus in una,

Quæso quis in mensam ferula ferre velit?

Oportet in huius fragilis & arumnosæ vitæ miseria alterum alteri inferuire, certumq; personarum delectum atq; discrimen existere. Quapropter in suo quisq; obduret statu, nec indecore tentet artificio, cuius est imperitus, & à quo natura eius abhorret: vt multi inueniuntur, qui se omnibus humanis absolutissimos credunt esse dotibus, nec vllis officijs aut magistratibus gerendis inutiles, in omnium cōmercio Principum dignissimos arbitratur, Ad quæ vbi deuenerint non aliter atque asini ad lyras capessendas idonei inueniuntur.

CAPVT X.

ARGVMENTVM.

Turpis adhuc alio rem Vulpes tempore gesta,

Quæ fuit in speculi margine sculpta, refert.

Verbaq; de prisca ne semper inania fingat,

Ipsa sui memorat dedecus omne patris.

Reinike
quartâ regi
de speculo
recenset hi
storiam.

Rex quaeso clementissime,

Nefortè mente concipis

Nunc insolens fastidium,

Quod in uis ambagibus

Verbisq; longioribus

Orationis sumur.

Nam

Nam prater hac qua diximus,
 Calata facta plurima
 Speculo fuere, qualiter
 Catus parente cum meo
 Sit orbis in longissimi

Profectus Urbes exteras,
 Nam pactionem fecerant,
 Fortuna sine lubrica
 Noceret, aut successibus
 Iuuaret ambos prosperis,
 Labore & velle mutuo
 Id ferre concordissime.

Sed accidit dum pinguis
 In rure quarunt pabula,
 Auctus molossis acribus
 Venator audax aduolat.

Tum felus inquit heu mihi
 In rebus his arctissimis
 Quis nunc queat succurrere?
 Pater nihil perterritus,

Se gloriatur machinis
 Et esse plenum fraudibus,
 Respondet illi muriceps,
 Nil præter vnicum mihi
 Dolum relinqui sentio,
 In culmen huius arboris
 Velocius conscendere.

At vix parens euadere
 Canum minas grauissimas
 Valebat insequentium,
 Quousq; sese turpiter
 Atris cavernis abdidit,
 Opes vbi reconditas
 Omnes habebat clanculum,
 Quas & molossis fortibus,
 Malisq; venatoribus
 AElurus audax prodidit.

COMMENTARIA.

- I. Ne te in potestatem alterius, aut vllam societatem vinculo arctiori, in re minus honesta, constringi & obligari patiaris. Qui enim ad id animum induxit, vt clãdestinis cuiquam noceat insidiis, nec ei, cum quo societatem iniit, fidem seruabit. Et quamuis se omnibus religionis obstrinxerit votis, necessitate urgente fugit, suisque, quam maximè potest, rebus consulit atq; prospicit.

II. *Gloriari de seipso non decet.* Ne nimis insolenter de tuis glorieris virtutibus, aut efferaris scientia, nam cum res factis declaranda est, caue ne confusus,

Lene

*Lene velut rapido liquefit sub sole butyrum,
Aut solet admoto cera perire rogo.*
erubescas & despectui habearis, apudque omnes male audias. Quemadmodum & hinc de suis vulpes gloriosè loquitur artibus. Quibus cum vti debebat, inops expersq; consilij quidnam in primis aggredere, vix in spelunca feruatur proxima. Sic multi hodie de pinguioris ingenij, tanquam sapientissimi Salomonis industria essent præditi, caput prædicant & cristas attollunt, assidente interim aliquo qui tacet suamque occultat intelligentiam, quem tamen si glorioso illi, aut iactatori, ingenij dotibus cõferas: ne manus quidem digito correspondeat, sed in auricularis minimo ungui plus salis, quàm alter in vasto crassoq; habet corpore.

CAPVT XI.

ARGVMENTVM.

*Ore recenset adhuc aliam vulpecula fallax
Historicis artibus. Liber orbe fuit.
Scilicet in erdum decet assentire loquenti,
Fabula si quis verus, si qua iocosa placet.*

Quin & stupenda, qua loquar,
Speculo peritus sculpsit.

Calator hoc dolauerat.

Vt scilicet deformius

Equi cadauer mortui,

Lupus vorax inuenerit.

At ossa diligentius

Proiecta cum corroderet,

Reinike
quintã regî
de speculo
suo recenset
historiã

R § Incas